

pl' merore.
n nūq̃

q̃

ad huc

qm̄

votis cordis

hospicio

+ vov. ipso ip̃
in illi m̃p̃
duosq̃ p̃p̃
277-170

quod ex immoderato gaudio
 vel merore non nunquam homo | del. V.
 notia torpescit quod ea nimio gau- | del
 dio cor solvatur et ex nimio
 merore constringatur. Verum = | del
 quo factum ⁱⁿ intelleximus. In
 telligens mulieris periculum
 beata Elizabeth vestes se illi | e /
 dedisse voluit. Que adhuc in
 majori gloria ^{non} porita mendi-
 citatem plurimum affecta-
 bat de paupertate ^{regiō n. de} plurimum |
 cum illis tractans et ~~conferens~~
 conferens. Nouerat enim
 saluatorem dicisse se. Beati | Hec.
 pauperes spiritu ^{boniam} quoniam ipso. |
 cum est regnum celorum. Et
 die quadam pedissequis suis
 presentibus vili pallio in
 palacio se vestiens et vi-
 lisimo panno caput ^{aperi-}
 endum multa vocis cordis V.
 alacritate dicebat. Sic inco- |
 dam quando mendicabo et | del V.
 pro Christo miseras sustinebo. V.
 In cena vero domini ^{de m̃p̃} tot temp-
 ne mandatum fecit paupo. |
 cum pedes lavans et singulis
 argenteos largiens. In quadam
 cena domini plurimos le- V.
 prosos hospicio collegit |
 pedes eorum et manus lavans V. V.
 et ipsa loca magis ulcerosa
 et horrenda deosculabatur. | Hec.
 Deinde pedibus eorum se pro-
 voluens munuscula illis
 tribuit. Vt cumque enim
 Leprosos reperit iuncta eos | del